

til Ansvar for, hvad vi have gjort i denne Sag. Jeg er ganske vis paa, at saavel Mindretallet af Højre som Mindretallet fra socialdemokratisk Side ville give mig Ret, og være enige med det ærede Medlem for Bornholms 2den Valgkreds i, at denne Sag er jaget igennem paa en saadan Maade, som vi sjældent have set Mage til her i Tinget; i de mange Aar, jeg har været Medlem af dette Ting, mindes jeg i hvert Fald ingen anden Sag, med hvilken man har jaget saadan paa.

Dernæst gaar jeg over til det andet Punkt i Betænkningen. Finansministerens Forslag roses som et grundigt og omhyggeligt udført Arbejde. Nu skal jeg villig indrømme, at Generaltolddirektøren er en fortrinlig Mand. Han er en overlegen Intelligens og sidder inde med stor Viden og Dygtighed, men jeg synes alligevel ikke, man skulde have brugt saa stærke Ord om Finansministerens Forslag. Vi have set det Særsyn, at Finansministeren har fundet sig foranlediget til at stille ikke mindre end 46 Ændringsforslag til sit eget Forslag mellem 1ste og 2den Behandling, saa om den grundige og omhyggelige Udarbejdelse, der fremhæves, kunde man have brugt noget mindre stærke Ord.

Saa fremhæves det i Betænkningen, at der er en meget stor Nedgang i Beskyttelsen, og det fremhæves særligt, at dette Forslag betyder overordentlig meget i denne Retning. Nu skal jeg minde om, at en Mand, vi alle indenfor Venstre have stor Respekt for i Toldsager, nemlig Grosserer Peschcke-Køedt, der tidligere har været Toldudvalgets Ordfører, i forskellige Blade, ogsaa i Reformpartiets Blade, har skrevet en Række Artikler, hvori han paaviser, hvor stor den nuværende Beskyttelse er og paaviser, at den er for Papir omtrent 1 Mill., Sukker omtrent 4 Mill., Brændevin omtrent 5 Mill., Tekstil omtrent 15 Mill. Tilsammen omtrent 25 Mill. Lægges hertil Herre- og Damekonfektion omtrent 3 Mill., og regne vi for: Metal-, Tobaks-, Skotøjs-, Læder-, Møbel- og Træindustrien, Glas-, Porcelæns- og Fajance-, Tapet-, Cikorier-, Chokolade-, Tændstiks-, Trikotage-, Vogn- og Cyklefabrikationen m. m., alt i alt 8—10 Mill. Kr., faa vi, rent bortset fra det mindre Haandværk, en samlet tariffmæssig Toldbeskyttelse paa 35—40 Mill. Dette svarer til en aarlig Udgift paa 70—80 Kr. pr. Husholdning eller 20—25 Mill. Kr. aarlig for hele Landet. Det er den private Beskatning. Saa siger han: Sættes Daglønnen til en Værdi af 2 Kr., maa en Husmand svare aarlig 20 Kr. i Toldskat til

Industrien og er stillet paa samme Maade som i gamle Dage, da han maatte gøre 10 Dages Hoveritjeneste. Nu er det blot til Fabrikanten i Stedet for til Herremanden.

Dette Lovforslag vil maaske medføre en Nedgang af omtrent 2 Mill. Kr. for den beskyttede Industri, men det er for Resten meget vanskeligt at regne ud, for Beskyttelsen forhøjes til Gengæld paa en hel Del forskellige Punkter. Hvis man derfor vil holde sig til Hr. Køedts 35—40 Mill. Kr., som den nuværende Beskyttelse er, synes jeg, at en Nedsættelse af 2 Mill. Kr. ikke er noget at være saa forfærdelig stolt af.

Saa er der en anden Ting, som undrer mig mere, og det er, at Flertallet har skrevet, at Finansministeren navnlig tager med den største Nænsomhed paa det mindre Haandværk. Jeg blev virkelig helt rørt, da jeg læste dette, men det faktiske Forhold er, at Finansministeren sætter Beskyttelsen op for det mindre Haandværk paa en hel Mængde Punkter. Jeg nævnede det under 1ste Behandling og vil blot minde om, at Beskyttelsen sættes op for Børstenbindere, Drejere, Bundmagere, Urmagere osv., og der er ikke sket nogen væsentlig Forandring heri fra Flertallets Side.

Gaa vi videre i Betænkningen, kommer der nogle finansielle Betragtninger. Man fremhæver stadig i Betænkningen et Tal, som jeg ved 1ste Behandling gjorde opmærksom paa var ganske urigtigt, og jeg mener fremdeles, at det er urigtigt. Det er det, at Ministerens Forslag giver en Nedgang i Toldindtægterne af $8\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Vintolden er jo ikke en fra de andre Toldskatter forskellig Skat. Man maa medregne de 4 Mill. Kr., som ere kalkulerede som Told eller Forbrugsskat paa Vin. Det er urimeligt at undtage dem, da de i Virkeligheden ere Toldskatter. Nedgangen bliver altsaa ikke $8\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Men dette bevirker igen, at det foreliggende Forslag er væsentlig ringere end det Køedt-Lüttichauske Kompromis. Det betød nemlig for Aaret 1900 en Nedgang i Forbrugsskatterne af 17,7 pCt., medens Finansministerens Forslag, beregnet for Aarene 1902—04, kun betyder en Nedgang af 9,9 pCt. Det er disse Tal, man maa regne med, og dem kan man ikke komme udenom paa nogen Maade.

Gaa vi dernæst over til de af Flertallet stillede Ændringsforslag, kommer man uvilkaarlig til at tænke paa det gamle Ord om det store Bjerg, der fik Fødselsveer og fødte en latterlig lille Mus. Det samlede Resultat af Flertallets Arbejde er en udækket Nedgang i Toldindtægterne af